

Kl. 11:42

Per Clausen (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, at mange mennesker er fokuseret på at reducere CO₂-udslippet. Det gælder familier, det gælder skoler, det gælder kommuner, det gælder boligselskaber. Der mødes man og diskuterer, hvordan man kan reducere CO₂-udslippet. Men jeg kan så bare forsikre hr. Lars Christian Lilleholt om, at der alligevel er en eller anden, der mener at have læst et eller andet sted, at hvis vi sparer her – og det kan godt være, det giver penge på lang sigt, men i første omgang er det måske en investering, der skal til – har det ingen betydning, for så bruger de bare kvoten nede i Polen eller et andet sted. Og dem, der kommer med de argumenter, kan altså indimellem godt være med til at skabe en stemning, der gør, at man ikke kommer til at gå så langt, som vi alle sammen kunne ønske os.

Derfor kunne det måske nok være værd at overveje, hvordan man kan sikre sig, at de besparelser, som gennemføres rundt omkring i det danske land, også har effekt på det internationale udslip af CO₂.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:43

Lars Christian Lilleholt (V):

Dansk enegang på det her område vil være en ganske dyr affære, og det er baggrunden for, at vi afviser det her forslag. CO₂ er internationalt reguleret i EU's kvotesystem, og det sikrer jo samlet set år for år, at der bliver brugt færre og færre CO₂-kvoter i Europa, og at udledningen af CO₂ bliver reduceret.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, der er ikke flere korte bemærkninger. Og vi fortsætter med den næste ordfører, som er fru Mette Gjernskov, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Mette Gjernskov (S):

Tak, formand.

Verden står over for en klimakrise. Alverdens lande taler om, hvordan vi kan reducere udledningen af CO₂ for at genoprette balancen på vores klode, og det er vigtigt, at vi, når vi kigger på, hvilke midler vi har til at reducere vores CO₂-udledning, kigger hele værktøjskassen grundigt igennem. Det synes jeg faktisk at Enhedslisten har gjort med det her forslag.

Vi plejer altid, når vi diskuterer CO₂-kvoter, at blive skældt ud af regeringspartierne for, at vi ikke har fattet det, at det simpelt hen bare er, fordi vi ikke har forstået, hvordan systemet fungerer. Men her har vi altså et forslag, som i den grad viser, at Enhedslisten har forstået, hvordan systemet fungerer, og har fundet en kreativ metode – og det mener jeg på bedste vis – til at få systemet til at arbejde i den rigtige retning. For det handler jo om, at når vi har et kvotesystem, vil det være sådan, at hver gang vi skifter til en elsparepære, giver vi muligheden for, at den CO₂-udledning, som vi sparer, kan nogle andre bruge et andet sted. Det kan være i Spanien, det kan være i Polen, men et eller andet sted i Europa vil der være en mulighed for at bruge den udledning, som vi har sparet, og det er jo det, der er hele svagheden ved ministerens 1 t om dagen-kampagne.

Jeg synes da, at der her er et konstruktivt forslag til, hvordan man kan gå ind og styrke netop besparelsesindsatsen og give danskerne en visshed om, at hvis de slukker for strømmen og sætter den sparepære i, får det rent faktisk også en helt, helt konkret betydning. For det viser sig jo, at danskerne gerne vil, de skal bare have muligheden. Vi skal give dem mulighed for at købe energibesparende apparater ved at lave mærkningsordninger på fjernsyn, som vi kender det fra fryserne. Vi skal give danskerne mulighed for at handle.

Det er sådan, at fire ud af ti danskere har det, der med et moderne ord bliver kaldt klimakvalme. Folk er ganske enkelt trætte af at høre om det der klima, som de alligevel ikke kan gøre noget ved, og som måske kommer til at koste en masse penge. Men samtidig er der faktisk også en rigtig stor del af danskerne, som er bekymrede over, at blomsterne springer ud på et mærkeligt tidspunkt. Jeg gik og talte med en kollega for lidt siden om, at hele sommeren er gået, inden Folketinget er færdig til at gå på sommerpause, med alt det fantastiske vejr, vi har haft i foråret.

Klimaet ændrer sig, det er en konstatering, og hvad kan vi gøre ved det? En af de ting, vi altså kan gøre ved det, er at opkøbe CO₂-kvoter, rive skidt over eller smide det i pejsen. Derfor er jeg meget positiv over for den metode, der er beskrevet i Enhedslistens forslag. Finansieringen af det mener jeg at vi skal have kigget lidt nøjere på, fordi det jo handler om CO₂-afgiften, som vi i forvejen egentlig har brugt en gang. Så det vil sige, at vi nok skal have drøftet, hvordan det her forslag kan finansieres.